

першчю ён называе... польскай.

Словам "беларусе" гаспа гарыстаецца Г. Сыра-
комля, але мова беларусаў гэта ~~такая~~ яна "поль-
ская, толькі простая".

Зразумела, на падставе такіх звестак даклад-
на ўсталяваныя граніцы распаўсюджвання
беларускай мовы звышч трэця.

У 1903, аўтар Я. Карскі публікуе "Этнагра-
фічную карту беларускага племені". Больш
дакладнай была карта Я. Раўбадзінскага (1914).

Цяпер мы ведаем, што на канцы XIX в. грані-
цы беларускай мовы дакладней усяго падобваюць
даклад перапісі 1890г. ^{яны} (старанка перакресненая
на карце А. Вігуніўскага і П. Гаўрасага).

Сучасная ж граніца белі ў дакладнай
наверхавой экседычымей восенню 1989г. (м. Карпу-
схему). Як вядома, на беларускі гавораць
? польская насельніцтва Шарвадзінінскага раёна,
пайдзёвай часткі Віленскага, на паграніччю
з Беларуссю ў Свенцянскім, а таксама на
ўсходзе Тракаўскага раёна.

Усе беларусамовныя нацыі ў гэтай
ішняй ступені валодаюць польскай мовай.

Беларускія гаворкі палягаў лібелі праяўляю-
не адрозніваюцца ад пайтожна-заходніх

3

навоўраць беларусі. Але насадовыя мінхеры
~~ж~~ схільны адрозніваць ^{мяжыўваць} сваю ~~беларускую~~
мову ад беларускай, называючы сваю
"простаю".

Выводзячы аб тым, што "простая мова"
з'яўляецца "змішанай" (з польскай), ~~або~~
"перамоцанай" (ад беларускай да польскай),
або што гэта гаворка польскай мовы
на мяжы міжніх ~~наваўраць~~ абмежаваных
надастаў.